

**HOF VAN BEROEP TE GENT,
19 NOVEMBER 1996**

Inzake: Openbaar Ministerie:

Tegen: Danny B.

Verdacht van: te S op 29 augustus 1995

- A. Bij inbreuk op art.1 van de wet van 30.7.1981, gewijzigd Wet 12.4.1994, tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, in de omstandigheden genoemd in art. 444 Strafwetboek, aangezet te hebben tot discriminatie, haat of geweld jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit ten nadele van Fatiha EJ en Mohamed EJ.
- B. Bij inbreuk op art.2 van de wet van 30.7.1981, gewijzigd Wet 12.4.1994, tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, bij het leveren of bij het aanbieden van levering van een dienst, van een goed of van het genot ervan, discriminatie bedreven te hebben jegens een persoon wegens zijn ras, huidskleur, afstamming, afkomst of nationaliteit, namelijk ten nadele van Mohamed EJ.

(. .)

Op 27-2-1996 stelde Danny B. in zijn hoedanigheid van beklaagde hoger beroep in tegen al de beschikkingen van het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Dendermonde van 12 februari 1996 ten zijne laste uitgesproken.

Op 27-2-1996 stelde het Openbaar Ministerie hoger beroep in tegen al de beschikkingen van voormeld vonnis.

Gehoord ter openbare terechtzitting in het Nederlands: de beklaagde Danny B. en het Openbaar Ministerie.

Elk hoger beroep is regelmatig naar tijd en vorm.

Uit de beoordelingsgegevens van het strafdossier en uit het onderzoek alhier door het Hof, zijn de tenlasteleggingen, zoals omschreven in de dagvaarding, in hoofde van de beklaagde bewezen gebleven. Zij maken de uitvoering uit van één ongeoorloofd besluit en staan in zodanig verband dat zij als één voortgezette handeling moeten worden beschouwd, zodat zij één misdrijf uitmaken en derhalve slechts één straf moet worden opgelegd.

De eerste rechter heeft de bewezen tenlasteleggingen passend bestraft, enerzijds rekening houdende met het laakbare maatschappelijke gedrag van de beklaagde en anderzijds zijn schuldinzicht en zijn blanco strafrechtelijk verleden.

Er zijn echter naar het oordeel van het Hof redenen om aan de beklaagde de gunst van het gewone uitstel van tenuitvoerlegging te verlenen voor de helft van de opgelegde geldboete. De straf immers, opgelegd aan de beklaagde, gaat de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven en hij heeft een blanco strafrechtelijk verleden. Het is daarenboven te hopen dat de huidige veroordeling de beklaagde zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken, zodat hem het gewoon uitstel mag verleend worden, waarvan de duur hierna zal worden bepaald.

OP DEZE GRONDEN,

het Hof, rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen (. . .):

Verklaart elk hoger beroep ontvankelijk en erover beslissend:

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze aanvulling dat de tenuitvoerlegging zal uitgesteld worden voor een termijn van drie jaar te rekenen vanaf heden voor de helft van de door de eerste rechter opgelegde geldboete hetzij voor VIJFTIG FRANK, vermeerderd met 1990 opdecimes en aldus gebracht op 10.000 fr. en voor vijftien dagen van de voorziene vervangende gevangenisstraf, uitstel dat van rechtswege zal herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf wordt gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twee maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.